fotbal

Final în turneele echipelor Farul și Steaua

Cursa TAROM de la Beirut care a sosit ieri seara în Capitală a avut printre pasageri și pe fotbaliștii de la cluburile Steaua București și Farul Constanța.

Echipa Farul Constanța a efectuat un turneu în Liban, Siria și Kuweit. În cele 3 săptămîni, cît a durat turneul, constănțenii au susținut 4 meciuri la Beirut, 3 la Al-Kuweit și unul la Damasc.

În timpul escalei făcute la București, înaintea plecării spre Constanța, am avut o scurtă discuție cu antrenorul Robert Cosmoc, care ne-a furnizat amănunte despre acest turneu.

„Îmi pare rău că unele defecțiuni tehnice ale circuitelor telefonice ne-au împiedicat să transmitem rezultatele tuturor partidelor susținute în acest turneu — ne-a declarat antrenorul constănțean. Așa că voi aminti, în primul rînd, meciurile. Iată-le : Farul — Selecționata Homenetmen-Mazraa 4—1 (1—1), susținut la Beirut (la 5 februarie), autorii golurilor fiind : Badea 2, Ologu și Tănase ; Farul — Nișmi 4—2 (1—0), la Beirut (7 februarie), autorii golurilor : D. Popescu 2, Constantinescu și Alababi (autogol) ; Farul — Police 0—1 (0—1), la Damasc (8 februarie) ; Farul — Racing Club (antrenor I. Bogdan) 2—1 (2—0), la Beirut (10 februarie), autorii golurilor : D. Popescu și Constantinescu ; Farul — Sporting Club 3—4 (2—2), la Al-Kuweit, au marcat : D. Popescu, Sasu și Badea ; Farul — Gazzia 2—1 (2—1), la Al-Kuweit (16 februarie), au înscris : Sasu și Tănase ; Farul — Arabic Club 0—1 (0—1), la Al-Kuweit (18 februarie) ; Farul — Steaua 0—2 (0—1), la Beirut (22 februarie). Cu toate că am pierdut unele întîlniri, sînt mulțumit de bilanțul turneului, fiindcă scopul principal pe care l-am urmărit a fost pregătirea echipei în condiții bune. Marea majoritate a elevilor mei au avut o comportare bună în tot acest timp. De altfel, forurile sportive, atît cele din Liban, cît și cele din Kuweit, au adresat echipei Farul invitația de a reveni în aceste țări în timpul iernii viitoare".

La rîndul său, Ștefan Covaci, antrenorul formației Steaua, s-a declarat mulțumit de turneul efectuat în Liban. Fotbaliștii bucureșteni au stat o săptămînă la Beirut, unde au disputat trei partide. Dar mai bine să dăm cuvîntul antrenorului Covaci.

„Cele trei meciuri le-am disputat la Beirut, în nocturnă. Marți, deci a doua zi după sosirea în capitala Libanului, am jucat cu Homenetmen Beirut, pe care am întrecut-o cu scorul de 3—1 (1—1). Golurile au fost înscrise de Ștefănescu, Creiniceanu și Voinea. După 24 de ore, o nouă partidă, cu Racing Club, echipă antrenată de I. Bogdan. O nouă victorie : 4—1 (1—1) și din nou a marcat Ștefănescu (de două ori) și Iordănescu, tot două goluri. Ultima partidă a avut loc duminică, cînd am avut ca adversari pe fotbaliștii de la Farul. Ștefănescu, ca să-mi confirme părerea că este în formă, a semnat ambele goluri, situîndu-se astfel în fruntea golgeterilor turneului. Cu prilejul acestor partide am avut posibilitatea de a ne pregăti pe un timp frumos și pe un teren cu gazon bun și totodată să încercăm cîțiva tineri, care poate în curînd vor apare în formație. Aceștia sînt : Ciugarin, Deheleanu și Helvei. Pe ultimul l-am folosit ca înaintaș central și a dat satisfacție. Vreau să-i mai remarc și pe Suciu, Vigu, Voinea, Ștefănescu și Pantea, care au avut evoluții foarte bune. Îmi pare rău însă că s-au produs două indisponibilități: Dumitru Nicolae s-a accidentat și n-a jucat în ultimele două partide, iar lui Iordănescu i-a recidivat întinderea de ligamente la piciorul sting". (p. v.)

Ioan Chirilă din nou în librării

Un nou volum al lui Ioan Chirilă în librării. O surpriză ? Fără îndoială. O surpriză (plăcută) pentru public, dar și — ceea ce este mai curios — o surpriză pentru autorul însuși care, spectator al evenimentelor evocate în volum, nu știa — pînă în ultima clipă a duelului cu oamenii lui Domazos — că din articolele sale va... ieși „Mexicul... această «fata morgana»".

Dar acel memorabil duel s-a încheiat cu calificarea României pentru marele derby din țara lui Montezuma. Și Chirilă a avut surpriza pe care o încearcă orice... clocă ce constată că printre progeniturile sale a apărut — de unde ? — un pui de rață ! Articolele se prezentau, de fapt, ca un film lung metraj fotbalistic, căruia o editură i-a putut da haina de volum.

Cum reportajele sale — martore ale drumului triumfător spre Mexic — erau oglinda victoriei propriei intuiții și a propriilor speranțe în confruntarea inegală cu calculele reci și cu seara lui Eusebio, Ioan Chirilă a vrut să demonstreze, cu o amplă probă scrisă, că spumoasele sale metafore dedicate balonului rotund au acoperire în... fotbal.

Demonstrația a reușit.

Confruntînd cartea cu articolele apărute, la vremea lor, în revista „Sport", în ziarul „Sportul" sau în revista „Magazin", îți dai seama CE și

CUM a gîndit autorul „pe fază".

Primul merit este că a gîndit bine.

Următorul, de imediat interes din punctul de vedere al cititorilor, este acela că gîndurile au fost comunicate hîrtiei cu pasiune, culoare, nerv, ritm, altfel spus — cu har.

Acesta este volumul, un martor dramatic al pasionatei campanii mexicane, începută dezastruos, într-o zi de octombrie '68, pe malul Tagului, la Lisabona, relansată de corul celor 80 000 de londonezi care au turnat foc în vinele a 11 români ambițioși cu impresionantele „Rule Britannia" și „God save the Queen", continuată sub semnul speranței pe malul Mării Egee, la Neon Faliron, ca și pe malul nemișcatului lac Leman și încheiată, chinuitor aproape, în noiembrie '69, în craterul stadionului „23 August".

Să spunem mai multe ? Ar însemna să repovestim filmul.

Marius POPESCU

P.S. Remarcabile, de asemenea, grafica și operativitatea asigurate de Editura C.N.E.F.S.

11 METRI, DAR NU EXECUTAT ORICUM!

O precizare sau mai bine spus o... reprecizare privește fentele permise și nepermise la executarea unei lovituri de la 11 metri. Îndreptîndu-se spre minge, pentru a executa un penalty, un jucător poate recurge la o fentă, constînd dintr-o mișcare sau o schimbare a pasului, cu condiția ca aceasta să se efectueze printr-o singură mișcare.

În litera și mai ales în spiritul regulamentului nu îi este permis însă jucătorului care execută lovitura de la 11 metri să recurgă la artificii antisportive. Deci, n-are voie, de pildă, să-și potrivească balonul, la punctul de 11 metri, folosind mîinile, ținîndu-le deasupra balonului și derutîndu-l astfel pe portar, pentru ca apoi lovitura să fie executată într-un moment neașteptat de acesta. De asemenea, nu este permisă executarea unei lovituri de pedeapsă cu călcîiul. Dar, înainte de toate, este neregulamentară acțiunea înaintașului de a se opri, din elan, în fața mingii și de a executa aici o mișcare înșelătoare, care să-l îndrepte pe portar spre celălalt colț al porții decît cel spre care va fi executată lovitura. În asemenea cazuri, dacă s-a înscris gol, lovitura de la 11 metri va fi repetată. Dacă, dimpotrivă, lovitura a fost ratată, aplicîndu-se legea avantajului, se dă cîștig de cauză echipei în apărare, în sensul că lovitura nu se mai repetă.

O asemenea infracțiune a fost comisă de către un înaintaș portughez, în meciul Rapid—Victoria Setubal. Și, cum lovitura fusese transformată, conducătorul partidei a dictat repetarea ei. Necunoscînd prea bine regulamentul și considerîndu-se, probabil, lezat, la repetarea loviturii, jucătorul portughez a tras, demonstrativ, afară.

Nici n-ar fi echitabil ca libertatea de acțiune a unui înaintaș la executarea unei lovituri de la 11 metri să fie nelimitată. Este știut că portarul trebuie să stea pe linia de poartă, fără să miște picioarele, pînă în clipa cînd lovitura a fost executată. Este normal, deci, ca și înaintașul care execută lovitura să respecte anumite norme, să nu beneficieze de un avantaj în plus.

F. C. CARACAL — „U" CRAIOVA 2-0 (1-0)

ȚARĂLUNGĂ ELIMINAT DIN JOC !

Autorii golurilor : Neagu (min. 15) și Mincioagă (min. 60). De remarcat că în min. 60 jucătorul Țarălungă, de la Universitatea, a fost eliminat din joc pentru injurii aduse arbitrului.

OCHEA AVACUM — coresp.

Azi, în Capitală

• Stadionul Giulești va găzdui un cuplaj fotbalistic. De la ora 15,45 Rapid va juca în compania echipei Dinamo Bacău. În deschidere, de la ora 14, formația de tineret-rezerve Rapid va primi replica Flacărei Moreni.

• În continuarea pregătirilor pentru reluarea campionatului, Dinamo (tineret-rezerve) va întîlni pe divizionara B Metalul București. Partida va avea loc pe terenul III din parcul sportiv Dinamo și va începe la ora 15,30.

CUPON DE CONCURS

C.M. FOTBAL

Numele și prenumele : . . . .

. . . .

Adresa : . . . .

. . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE) ?

GRUPA A . . . .

GRUPA B . . . .

GRUPA C . . . .

GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPĂ VA CÎȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .

PLENARA ARBITRILOR BUCUREȘTENI

Astăzi, în sala Dinamo, de la ora 18,30, va avea loc plenara arbitrilor de fotbal din București. Cu acest prilej se vor face comunicări importante în vederea reluării activității competiționale oficiale.

LOTO — PRONOSPORT

CONCURSUL PRONOEXPRES AL MĂRȚIȘORULUI — 4 MARTIE 1970

Alături de tragerile Revelionului, tragerile Mărțișorului au devenit și ele tradiționale, marcînd venirea primăverii și o dată cu ea — sosirea unor avalanșe de cîștiguri.

În acest scop, Administrația de Stat LOTO-PRONOSPORT organizează la 4 martie 1970 concursul Pronoexpres al Mărțișorului.

Lista importantelor premii pe care concursul Pronoexpres al Mărțișorului le distribuie începe cu AUTOTURISMELE în număr NELIMITAT : DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408, SKODA 1000 M.B. și TRABANT 601.

În continuare, demne de reținut sînt excursiile în JAPONIA cu vizitarea EXPO '70, în ITALIA și CEHOSLOVACIA, precum și premii în numerar de valoare variabilă și premii fixe în bani.

Pentru stabilirea numerelor cîștigătoare se vor efectua 5 extrageri în 3 faze însumînd 33 de numere.

Cu 15 lei se poate participa la toate cele 5 extrageri cu șanse mari de cîștig. Se participă și pe bilete colective.

• Tragerea Loto de vineri 27 februarie 1970, care se desfășoară după noua formulă, atribuie autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 408 și SKODA 1000 M.B. la alegerea participantului, excursii în U.R.S.S. pe itinerarul București — Kiev — Soci (circa 15 zile) și excursii în CUBA cu avionul (circa 14 zile). În continuare, lista numeroaselor cîștiguri mai cuprinde premii în numerar în valoare variabilă și premii fixe în bani.

Astăzi și mîine sînt ULTIMELE ZILE pentru procurarea biletelor.

UN PREMIU DE 58 183 LEI LA PRONOSPORT

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT nr. 8 DIN 22 FEBRUARIE 1970

CATEGORIA I (12 rezultate) 1 variantă a 58 183 lei

CATEGORIA a II-a (11 rezultate) : 7,8 variante a 8 951 lei

CATEGORIA a III-a (10 rezultate) : 61 variante a 1 717 lei.

Premiul de 58 183 lei a fost cîștigat de participantul STAN ION din București.

E timpul să se schimbe ceva (totul) în schi!

A devenit penibil să te mai lansezi într-o discuție pe tema schiului românesc, să cauți culorile trandafirii într-o cronică sportivă în urma unui succes oarecare, după ce ani de zile aceleași deficiențe și scăderi și-au epuizat acidul și noutatea prin repetiție, după ce un șir de insuccese au caracterizat toate disciplinele schiului : alpine, fond, sărituri, biatlon.

Desigur, nu în toate sporturile românii pot fi cei mai buni sau printre cei mai buni din lume. Condițiile materiale, tradiția, aria de răspîndire a sportului respectiv, calificarea profesională a antrenorilor, numărul de nuclee de performanță și emulația dintre ele determină, printre altele, creșterea calitativă a oricărei discipline. Schiul — după părerea noastră — trebuie să ne intereseze în mod deosebit, fiind un extraordinar mijloc de relaxare, sursă de sănătate, de regenerare biologică, de echilibru psiho-fizic pentru tineretul care se ridică. Nu mai amintesc de valoarea sa utilitară, de capacitatea sa aplicativă ca mijloc de locomoție. Sînt sigur că toți cunoaștem, în teorie, calitățile pentru care acest sport trebuie să trăiască și de aceea TOȚI trebuie să punem umărul spre a urni carul împotmolit. De prea lungă vreme, atenția federației de resort se concentrează exclusiv asupra echipelor naționale, asupra cîte unei discipline care obține rezultate de moment, asupra pregătirii și prezentării sportivilor la cîteva competiții prestigioase, unde, din păcate, facem un simplu act de prezență. Soluțiile de laborator, prin pregătirea în eprubetă a cîtorva aleși, s-au dovedit ineficiente. Rînd pe rînd, săriturile, fondul, alpinele, biatlonul s-au împotmolit.

De aceea, credem necesar să reluăm și să rezolvăm problemele esențiale ale acestei discipline sportive. Federația de specialitate, singură, nu poate rezolva chestiunea. Puterile sale sînt limitate, iar aspectele care se cer rezolvate (unele) depind de organe și instituții superioare din alte domenii de activitate.

Unii se gîndesc, probabil, la soluția căutării unuia sau mai multor vinovați care să fie înlocuiți pentru nepricepere sau comoditate. Dar problema nu s-ar rezolva. Ar fi soluția cea mai comodă, dar și cea mai ineficace. Ceea ce credem că trebuie făcut este să ne aplecăm cu metodă și răbdare asupra simptomelor, să ajungem la cauze și, cu responsabilitate, hotărît, prompt, fiecare să rezolve partea sa de contribuție. Cele ce urmează a se discuta și soluționa depășesc sfera unui sport oarecare. Schiul este mult mai mult. Este o latură a educației tineretului, este o coordonată majoră, pe care se angajează o mare parte a bugetului de timp, de care dispune generația nouă din regiuni întinse ale țării. Problema e foarte serioasă.

Nu ne erijăm în moraliști, nu pretindem a fi în stare să spunem totul, nici măcar că am rezolvat aspectele esențiale. Sînt cîteva lucruri asupra cărora atragem atenția : necesitatea răspîndirii schiului ca sport de masă și ca bază de selecție a schiului de performanță ; stimularea formelor de activitate a schiului pentru copii, prin legături mai directe și responsabile cu unitățile școlare de toate gradele ; promovarea schiului feminin ; înviorarea tinerei industrii românești producătoare de schiuri, materiale și echipament, spre o producție mai variată, de calitate și mai ieftină; încurajarea egală a tuturor disciplinelor schiului, prin subsidii, prin posibilități de specializare a antrenorilor, prin condiții comparabile competitive și ca pregătire, nu numai ca rezultate ; modernizarea și tehnicizarea procesului de instruire și antrenament ; cultivarea paralelă a formelor activității de masă cu competiția ridicată internă și internațională, spre a da celei dintîi, stimulînd-o, propagandistic și psihologic, modelele de imitat concepute la modul propriu și la figurat.

Mărturisesc că am vrut să scriu o cronică sportivă, o revenire la recentul concurs internațional de schi din Poiana Brașov, și iată ce a ieșit. Cînd schiul e în agonie, nu-ți poți permite să te extaziezi. Cîștigătorii de acum două zile, să mă ierte.

Mihai BÎRA

CUPA U.A.S.R. LA A DOUA EDIȚIE

A trecut un an de la Marele colocviu de la Predeal. „Cupa U.A.S.R." la schi se află în faza finală a celei de-a doua ediții.

Organizată de Comitetul Executiv al U.A.S.R. și de ziarul „Sportul", finala acestei mari întreceri va aduce pe pîrtiile de la Predeal, între 27 februarie și 1 martie, pe așii... neinițiaților de ieri. Pentru că această Cupă se adresează în primul rînd celor cărora schiul le va deveni — poate — o pasiune... extrasportivă.

După disputarea primei manșe, pe centru universitar, a urmat cea de-a doua, în taberele alpine, unde cei 3 000 de cîștigători și-au desăvîrșit pregătirea pentru a obține calificarea în finală.

Înseamnă această competiție un succes pentru sportul universitar ? Răspunsul nu poate fi decît unul : cel afirmativ. Un singur amănunt este edificator : spre deosebire de prima ediție, de această dată s-au prezentat la start peste 9 600 de studenți, din toate centrele universitare — număr de trei ori mai mare decît precedentul. Așadar, această competiție se adresează în întregime masei largi a studenților. De aceea, pentru a se da posibilitatea tuturor centrelor să participe la întreceri, regulamentul prevede trei probe : slalom uriaș, slalom special și fond. În felul acesta, condițiile geografice nu mai constituie un impediment, nici pentru cei care nu beneficiază de altitudine. Cîștigătorii vor fi desemnați pe baza unui sistem de punctaj, care ține seama de numărul participanților în prima fază și de locul ocupat de concurenți la finală.

Ca și anul trecut, învingătorilor li se vor acorda premii și cupe, vor fi organizate — pentru toți participanții — numeroase manifestații în timpul celor trei zile de concurs.

Emanuel FÂNTÂNEANU

C.P.B. — Penicilina 0-3

Ieri, în sala Floreasca, s-a disputat partida feminină de volei dintre formațiile **Penicilina Iași** și **C. P. București**, contînd pentru etapa a XIV-a (din 4 martie) a diviziei A. La capătul unui joc anost ieșencele și-au adjudecat victoria cu 3—0 (10, 9, 12). Acestea au manifestat totuși, ca și în jocul de duminică, o îngrijorătoare scădere de formă față de evoluțiile din tur. Bucureștencele au dat la rîndul lor o replică ștearsă, meritînd înfrîngerea severă. Au arbitrat bine N. Mateescu și D. Medianu.

• În meci amical, Dinamo București — Lokomotiv Praga (f) : 3—0 (3, 10, 13).

Ștefan Cîrjan : Ozon avea atîta talent, încît mă incomoda ca antrenor

• Se agăța ca o iederă tînără de Unirea Tricolor • Avea o mutrișoară de Pinocchio... • Era șiret ca o vulpe ! • ...Tot ce-i dădeam să învețe prindea imediat • Pentru promovare, clubul i-a plătit prețul unei perechi de ciorapi • Cred că la vîrsta de 20 de ani știa totul despre fotbal...

Ozon mi-a rămas în memorie ca un copil al terenului din Obor. Se agățase ca o iederă tînără de echipa Unirii Tricolor. Cînd terminam antrenamentele, îl vedeam răsărind, de nu știu unde. Avea o mutrișoară de Pinocchio și o vorbă puțin cam sîsîită, încît pe loc îți devenea simpatic. Era irezistibil cînd îți cerea mingea și nu puteai să nu i-o dai. La început, era timid ca o umbră. Apoi, cînd a observat că intrase deja în grațiile noastre, ceva din personalitatea lui începu să scoată capul. Ne trimitea să stăm în poartă ca el să tragă sau ne invita să-i fim parteneri de pase. Cînd era vorba de fotbal nu vădea de loc timiditate.

Era copil de oameni săraci. Am fi vrut să-l ajutăm, dar nici noi nu prea aveam cu ce. Cînd am aflat că începuse să fenteze și... școala, l-am smotocit, într-o bună zi. După cele de rigoare într-o scenă ca asta m-am răstit la el, întrebîndu-l : „Ce vrei să ajungi în viață, măi copile ?" Răspunsul lui a venit printre lacrimi : „Nu mă mai bate, vreau s-ajung un mare fotbalist". Trebuie să recunosc că m-a impresionat replica lui de loc ezitantă și de atunci nu l-am mai „ciupit" niciodată, continuînd să rămîn față de el foarte sever.

Cînd se făcuse mai mărișor și juca pe la antrenamentele noastre, amestecat printre jucătorii primei formații, era șiret ca o vulpe. Îi fenta pe cei mari în fel și chip, pînă se enervau și începeau să intre mai tare la acest Așchiuță. Eu îi potoleam, spunîndu-i și lui : astîmpără-te puștiule, că într-o zi or să te cotonogească. Atunci, el se apropia și șoptea numai pentru mine : „Da ce le fac nea Fane, nu vezi că sînt fraieri ?" Era dat naibii. Pe mine, ca antrenor, mă incomoda grozav. Avea atîta talent, că tot ce-i dădeam să învețe prindea imediat. Pentru el, trebuia să vin mereu cu o temă nouă, cu un exercițiu necunoscut. Toate execuțiile și mișcările fotbalului le avea parcă în el. Nu trebuia să i le oferi, ca celorlalți, ci numai să le scoți din el la suprafață.

Cînd juca, alegea deseori alte soluții decît cele ce mi se păreau mie indicate, de pe margine. Dar trebuia să recunosc

Ozon — căpitan al echipei naționale, în meciul cu reprezentativa Marocului, disputat la București

în gînd, că ale lui erau mai bune. Avea o intuiție a jocului cu totul ieșită din comun. Îl dirijam numai în foarte mică măsură, iar el devenea tot mai respectuos și mai la locul lui, deși juca mereu mai bine. La un moment dat, am înțeles că exista pericolul să devină un cabotin ca Ionică Bogdan, care făcea tot felul de fițe pentru distracția publicului. L-am certat de cîteva ori și-a început să reziste tentației.

Ozon avea să apară în prima echipă la 16 ani, ca extremă dreapta. Venisem cu un prieten la meciul lui de debut, prevenindu-l pe drum că are să vadă un centru înaintaș cum n-a mai existat.

În cabină m-am răzgîndit, hotărînd ca Ozon să joace extremă dreapta, pentru a fi mai ferit, mai puțin marcat, încît să depășească mai ușor tracul debutului. Am uitat să-mi înștiințez prietenul de această modificare, iar el s-a uitat, tot timpul, foarte atent la mișcările celui care juca centru înaintaș. După meci, amicul îmi zise : „Cred că te înșeli, n-are stofă ; în schimb tînărul acela de pe dreapta e o grozăvie".

Pentru promovare, clubul Unirea i-a dat o sumă de bani cît prețul unei perechi de ciorapi. N-avea alte posibilități. Atunci, i-am spus, din nou, să se gîndească serios la școală, fiindcă numai cu fotbalul nu va ieși la capăt. Își dădea sema, dar se dăruia acestui joc de parcă i-ar fi adus milioane.

Obișnuiam ca 2/3 din antrenamente să se facă sub indicațiile mele, iar ultima parte o lăsam în seama jucătorilor. Să exerseze ei ce voiau. Ozon se bucura parcă cel mai mult de această libertate și migălea la fentele acelea care aveau mai tîrziu să dea atîta farmec jocului său. A fost un îndrăgostit de partea artistică a jocului, de execuțiile rafinate, și nimic n-a putut să-i schimbe această vocație. Pe cînd avea numai 16 ani, plecăm o dată la Sibiu pentru un meci de campionat. Acolo, avea drept adversar un fundaș, Grama se numea mi se pare, solid și dur ca o cremene. Titus a făcut o mie de comedii cu el, pînă cînd, înnebunit de furie, Grama i-a dat un pumn de l-a făcut k. o. L-am scos repede pe tușă, i-au fost acordate îngrijirile adecvate și, după cîteva minute, își revenise complet. Am vrut să nu-l mai las să joace, dar a zbughit-o de lîngă mine. Ajuns la cîțiva metri, s-a întors și mi-a spus : „Să vezi dumneata ce-am să-i fac în continuare". Și, într-adevăr, s-a răzbunat pe brutalul său adversar, umilindu-l cu superioritatea talentului său.

La un moment dat le-am spus jucătorilor mei tineri, de la Unirea : „Măi băieți, văd că mulți dintre voi au început să intre în grațiile fetelor. Foarte bine, e dreptul tinereții voastre. Aș vrea numai să le chemați, să vorbesc cu ele, pentru a le face să înțeleagă că sportivul e un tînăr mai aparte, cu obligații speciale. Ozoane, sînt curios s-o cunosc pe aleasa inimii tale". Titus m-a privit cam jenat și mi-a răspuns : „Eu cînd am să iubesc o fată, să știi că ea va și deveni soția mea". Nu este singura împrejurare cînd acest băiat îmi dovedea că era de o remarcabilă curățenie sufletească.

Cu fiecare lună, devenea un fotbalist din ce în ce mai bun. În timp ce Unirea Tricolor slăbea și se destrăma treptat. Atunci, eu l-am sfătuit să plece. Să se ducă la o echipă pe măsura capacității lui. Mă durea sufletul, cînd îl îndemnam să părăsească Unirea, dar, obiectivîndu-mă, îmi dădeam sema că evoluția lui s-ar fi plafonat dacă mai rămînea în Obor. Cred că la vîrsta de 20 de ani știa tot, adică tot atît cît arăta și mulți ani mai tîrziu, cînd acumulase multă experiență. Mi se pare că de atunci n-a mai progresat. A rămas cu ce știa la vîrsta aceea. Păcat. Ar fi putut deveni un fotbalist de talie mondială. Nu știu bine de ce s-a oprit la un moment dat din evoluție. Poate fiindcă a jucat prea puțin în străinătate, fiind lipsit, astfel, de o experiență ce nu poate fi înlocuită cu nimic.

Omul și fotbalistul Ozon mi-au rămas dragi fără întrerupere. Contest tot ce s-a spus despre egoismul lui de jucător. A fost invenția unor oameni neavizați, care nu i-au înțeles caracterul și jocul. Mi-a plăcut firea lui incomodă pentru mulți. Omul franc rostește deseori adevăruri neplăcute, iar cei ce le merită nu-l agreează. Titus era un băiat care ura tertipurile și impostura.

Ozon merită să rămînă în conștiința tinerelor generații de fotbaliști o aspirație, un reper spre care să-l conducă rîvna și pasiunea pentru fotbal.

Serialul publicat în „Sportul" · „Titus Ozon : Sînt golgeterul României" a fost scris de redactorul nostru Romulus Balaban, după documentele vremii, amintirile martorilor oculari și relatările savuroase ale fostului fotbalist internațional.